

var fuldstændigt opgjort, har for mig, — ja, jeg gjentager det, thi jeg pleier at sige min Mening lige ud — været en Udmygelse for min Nationalstolthed. — Jeg vil altsaa i et hvert Tilfælde stemme mod Loven; jeg vil stemme mod dens Overgang til anden Behandling og overhovedet stemme mod den paa et hvilket som helst Stadium. — Nu kommer dertil, hvad den ærede sidste Taler har berørt, at dette er en Byrde, som fra Aarhundredets Tid har været en Hartkornsbyrde. Jeg finder det nu yderst smaaligt at ville reparere den Byrde, der tilfældigviis er kommen til at paahvile Enkelte, paa det hele Hartkorn, og at lade en saadan Erstatning komme endogsaa dem tilgode, som kun have gjort nogle ganske faa Udgæter. Ganske vist have Kjørslerne paa enkelte Steder været en virkelig og stor Byrde; men her maa man dog erindre, at de, betragtede som Krigsønder, dog ikke ere Tale værd. Og man maa dog ogsaa huske paa, at Kjørslerne for den danske Hær og Kjørslerne for Sjænden ere gaaede Haand i Haand og have afløst hinanden, Noget, som netop gjorde, at for de Egnes Vedkommende, hvor Sligt har fundet Sted, blev Erstatningen for Krigsskade, lidt under den fjendtlige Occupation, sat overordentligt høit. Altsaa: Nu at sige, at Byrden skal repareres paa Hartkornet, er smaaligt, og at sige, at Godtgjørelsen skal udredes af Statskassen, finder jeg, er en fuldstændig Uretfærdighed. Nu vilde jeg endda sige, at naar Alt, hvad der i saa Henseende paa nogen Maade kunde komme i Betragtning, var fuldstændig og endelig affluttet, og naar vi sadde i Velstand —, ja Herregud, der er jo Mange, som det fornøier at faae nogle Skilling, saa kunde man jo ogsaa gjøre dette. Men er Danmark i den Stilling? Kan man forsvare at paalægge Statskassen en Byrde og en Udgift, som ifølge den gjældende Lovgivning og efter Sagens Natur er den uvidkommende? Ikke cengang at Statskassen udrede Godtgjørelsen forskudsviis, vilde jeg for mit Vedkommende kunne tilføje, da det dog er Gud og hver Mand bevidst, at Danmarks Stilling er ikke den, at nu er Alt fuldfærdigt, nu sidde vi i god Velstand, nu kunne vi søge at muntre paa Hverandre ved gjensidig Imødekommen og Vel-

villie. Nei, Sagen er den, at vi have Underbalance, og at vi ikke kunne holde Finantserne gaaende, uden ved at angribe Activerne og ved at udstede Obligationer i stedse stigende Maal, og uagtet Danmarks Credit Gudfælovs er velgrundet, vil dog en saadan Overskyldelse af Markedet naturligtviis bevirke en stadig Nedgang. Og Sagen er endelig den, at vi ere i en saadan Stilling, at det for enhver fremsynet Patriot maa være Hovedsagen, at Statskassen er saa vel fourneret med contante Penge, som vore Kræfter tillade det, saa at vi i saa Henseende med en nogenlunde rolig Samvittighed kunne gaae det imøde, der forestaaer, og med Guds Hjælp forestaaer, thi det er den nødvendige Betingelse for, at Spørgsmaalet om, hvorvidt Danmark skal bestaae eller ikke skal bestaae, kan finde en Afgjørelse, som vi kunne berolige os ved. Men samtidigt dermed at ligge og dvæles og hvæles, om man skal give 8 β . eller 4 β . pr. Mill, og saa der til en Snaps og et Stykke Candisukker, er uærdigt. Hvad der er skeet i Hensehold til den sidste Krigsskadelov, er af den Beskaffenhed; at jeg vil haabe, at Rigsdagen vil afvise denne Sag.

N. Masmussen: Jeg er ikke i det Tilfælde at have været med til at behandle tidligere Love, som angaae Erstatning i Anledning af Krigen; men desuagtet maa jeg allerede nu give tilkjennde, at hver Gang der har været Spørgsmaal om Erstatning for Krigsskade, saa er jeg kommen i en vis Bevægelse, thi jeg har ikke rigtig kunnet fatte, at det i og for sig var principrigtigt at give Erstatning efter en Krig. Jeg maa i den Henseende bemærke, at jeg har været blandt dem, som have havt med disse Afgjørelser at gjøre efter de tvende sidste Krige, og jeg kan ikke forfølge, at jeg har truffet paa en Mangfoldighed af Tilfælde, som have været meget ærgerlige at have havt med at gjøre. Det er ganske vist Tilfældet — det nytter ikke at følge det — at der er Mange, som gjøre Krigen til en Forretning, de skrive alt Muligt paa Statskassens Regning længe, længe forud; der er mange Bestemmelser i sidste Krigsskadeserstatningslov, hvis Anvendelse har overbeviist mig tydeligt derom, f. Ex. Bestemmelserne om